Als voluntaris Catalans

Discurs pronunciat a l'Havana, en el desembarcament dels voluntaris Catalans

Minyons. que de tramuntana
veniu a donar'ns ajuda,
sia sempre ven vinguda
la joventut catalana.
Salut en nom de l'Havana
al país que us fa venir,
puix veiem amb goig lluir
la gorra vermella al cap,
pròpia d'un poble que sap
d'estimar i de ferir.

Estimeu als bons cubans
que ens han ajudat fins ara,
tenint a Espanya per mare,
com bons fills i bons germans;
peró en canvi, a eixos bergants
que amb incendis i atropells
renegant dels pares vells
han aixecat el punyal,
ni rastre, pols ni senyal
ha de quedar de cap d'ells!

Entre el que és bon espanyol
i el que crida mori Espanya,
ben prompte es veurá qui guanya;
la baioneta ho resol;
peró mentre hi hagi un sol,
voldrem guerra, eterna guerra,
caçant-lo per vall i serra
en nom dels nostres passats;
perqué els bons i els renegats
no cabem junts a la terra.

Vint-i-dos d'aquells minyons
primers que varen venir,
fa poc que van sucumbir
batent-se sols, com lleons;
eixiren dels seus recons
de quatre a cinc mil covards,
i enrotllats, s'han venut cars
i han caigut com cau el fort;
cap s'ha rendit; tots han mort
com néts dels almogavars.

La glòria té una corona
que's compra amb sang de valent,
com l'arborada d'Orient,
com el siti de Girona;
per això avui Barcelona
ha adquirit un nou tresor;
els noms d'aquells nois de cor
de ferro i de puny massis,
que mereixen que el país
els escriga amb lletres d'or.

Vengeu-los, i en el combat,
i en tota marcial empresa,
per tenir la sang encesa,
recordeu's de Montserrat.
En aquell temple sagrat
han mamat ciéncia els més savis
i al toc de venjar agravis
brama el rocatar feixuc;
«els moros, l'Orient, el Bruc»
tota la història dels avis!

História de tals jornades
de grandesa i de coratge
que no li porten ventatja
totes les del món plegades;
al sentir-les relatades
l'infant es fa fonedís,
el jove s'inflama aixís,
el vell plora de content...
Malhaja el cor que no sent
l'amor sagrat del país!

Poseu el pit per cuirassa
a l'escut de Barcelona,
provant que en aquesta zona
no minva la nostra raça.
De glória mai ni ha massa
i la glória amb sang es guanya,
i al llegir vostra campanya
exclami la gent més llunya:
Les barres de Catalunya
són sempre els puntals d'Espanya.

FRANCESC CAMPRODON.

Imp. RAMIS-Baix S. Pere, 25